

ΑΝΘΡΩΠΟΕΙΔΗ: ΣΥΝΔΕΤΙΚΟΙ ΚΡΙΚΟΙ ΜΕΤΑΞΥ ΠΙΘΗΚΟΥ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΟΥ; (Μέρος 1)

Όπως έχουμε αναφέρει, στα μέχρι τώρα σημειώματά μας, οι επιστήμες της πληροφορικής, της μοριακής βιολογίας και της γενετικής, που βέβαια δεν ήταν διαθέσιμες στο Δαρβίνο το 1859, κατηγορηματικά αρνούνται τη θεωρία της εξέλιξης, με τις διάφορες μέχρι τώρα διατυπωθείσες ποικιλίες της. Επί πλέον τα ευρήματα των απολιθωμάτων της Παλαιοντολογίας πουθενά δεν παρουσιάζουν, όπως θα όφειλαν, αν πράγματι συνέβη η εξέλιξη, μετάβαση από το ένα σε άλλο είδος.

Παρ' όλα αυτά ακόμη και σήμερα βλέπουμε γύρω μας, στα μέσα μαζικής επικοινωνίας, σε περιοδικά μεγάλης κυκλοφορίας, ακόμη και σε σχολικά εγχειρίδια, να παρουσιάζονται λεπτομερείς πίνακες με τους υποτιθέμενους “προγόνους” μας!

Οι πίνακες αυτοί βασίζονται σε καλλιτεχνικές αναπαραστάσεις από ευρήματα ανασκαφών. Οι υποστηρικτές της θεωρίας της εξέλιξης παρουσιάζουν τα ευρήματά τους σαν να πρόκειται για αναντίρρητες και πραγματικές αποδείξεις της θεωρίας τους. Στην πραγματικότητα στηρίζουν τα συμπεράσματά τους σε απλές υποθέσεις βασισμένες σε ελάχιστα και ατελή “ευρήματα”. Ο περίφημος Παλαιοντολόγος Richard Leakey αναφέρει ότι: “το εγχείρημά μας μοιάζει με την προσπάθεια συναρμολόγησης ενός τρισδιάστατου σταυρόλεξου, του οποίου τα περισσότερα τμήματα λείπουν και τα λίγα που διαθέτουμε είναι σπασμένα!”. Πολλές ανακαλύψεις, υποτιθέμενων ανθρωποειδών (ενδιάμεσοι τύποι μεταξύ πιθήκου και ανθρώπου) βασίζονται, όπως θα δούμε σε κομμάτια σιαγόνας, μηρού, κρανίου η μιας άρθρωσης γόνατος. Με αυτά και μόνο τα ευρήματα θεώρησαν ότι οι “ιδιοκτήτες τους” ανήκαν σε “ανθρωποειδή”. Μάλιστα επιχειρούν ολόκληρες αναπαραστάσεις του πώς μοιάζουν και τα παρουσιάζουν στο κοινό.

Η Παλαιοντολόγος Misia Landau συνειδητοποιώντας του πόσο φτωχά είναι τα ευρήματα των απολιθωμάτων αναφέρει: “Υπάρχει μία ισχυρή τάση του να παρουσιάζονται τα ευρήματα των απολιθωμάτων σαν να πρόκειται για πεντακάθαρα κείμενα, που ο καθένας πρέπει να τα δεχτεί χωρίς αμφιβολία, ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για φθαρμένα κομμάτια άγνωστης μορφολογίας.”. Μερικά από τα ευρήματα αυτά αποδείχτηκε, εκ των υστέρων, ότι ανήκαν σε πιθήκους, σε χοίρους, σε ένα γάιδαρο, η ήταν ακόμη και το αποτέλεσμα σκόπιμης απάτης!

Μία τέτοια περίπτωση είναι η γνωστή απάτη του Piltdown. Το 1912 “ανακαλύθηκαν” στο Piltdown της Νότιας Αγγλίας κομμάτια από ανθρώπινο κρανίο μαζί με μία σιαγόνα πιθήκου, κατάλληλα επεξεργασμένα ώστε να φαίνονται παλαιά. Οι περισσότεροι επιστήμονες πίστεψαν και αποδέχτηκαν ότι είχε βρεθεί ο χαμένος σύνδεσμος μεταξύ του πιθήκου και του ανθρώπου. Δεν αναγνώρισαν ότι η σιαγόνα ήταν από πίθηκο και το κρανίο από άνθρωπο! Αντιθέτως δήλωσαν ότι κάθε τμήμα είχε χαρακτηριστικά πιθήκου και ανθρώπου. Μάλιστα χρονολόγησαν το εύρημα ότι ήταν 500.000 χρόνια παλαιό, του έδωσαν όνομα (*Eoanthropus Dawsoni*) και έγραψαν περίπου 500 βιβλία επί του θέματος! Βέβαια το 1953 αποκαλύφθηκε ότι επρόκειτο για μία απάτη, που εξαπάτησε την διεθνή κοινότητα για 50 περίπου χρόνια!

Μερικά ευρήματα αποτελούν την σύνθεση κομματιών, που βρέθηκαν στις ανασκαφές, σε αποστάσεις πολλών χιλιομέτρων το ένα από το άλλο. Παρ' όλα αυτά τοποθετήθηκαν μαζί, ώστε να φαίνεται ότι ανήκαν στο ίδιο άτομο! Μερικές φορές θραύσματα από πέτρες, σαν αυτές που μπορεί να δει ο καθένας στην αυλή του, ονομάστηκαν “εργαλεία” των “ανθρωποειδών” και παρουσιάζονται σε βιβλία.

Ποια όμως είναι τα δημοφιλή ανθρωποειδή, που υποτίθεται ότι αποτελούν το γενεαλογικό δένδρο του ανθρώπου; Ποια είναι τα ευρήματα στα οποία βασίστηκε η “αναπαράστασή” τους; Τι δέχεται πλέον σήμερα η έρευνα; Σε αυτά τα ερωτήματα θα απαντήσουμε, Θεού θέλοντος, στο επόμενο αφιέρωμά μας.

Αλέκος Περάκης